DOMSTOLENS DOM
AF 17. JUNI 1965

Den italienske Republiks Regering mod Kommissionen for EØF

Sag 32/64

Processprog: Italiensk

Angående:

Annullation af artikel 3 i den af Kommissionen for Det europæiske økonomiske Fællesskab trufne beslutning af 22. maj 1964, offentliggjort i »Journal Officiel des Communautés Européennes« af 4. juli 1964, s. 1373 ff, i det omfang den tilladelse, som er givet Den italienske Republik, som beskyttelsesforanstaltninger og indtil den 25. februar 1965 fastsætter visse toldafgifter for produktionen af forskellige produkter på basis af silke i henhold til kapitel 50 i den italienske toldtarif.

Domskonklusion:

1. Den i stævningen i sag 32/64 indeholdte begæring om udsættelse med fuldbyrdelsen afvises.

2. Sagsøgte i sag 32/64 frifindes.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

At sagsøgte i den italienske regerings søgsmål om annullation af Kommissionens beslutning af 22. maj 1964 frifindes, og at begæringen om udsættelse med fuldbyrdelse af den anfægtede beslutning afvises.

S a m m e n d r a g

Fælles toldtarif - oprettelse — produkter på liste G — silke — det italienske marked — isolation — positiv forhåndsindstilling til vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger — ikke bindende karakter — ingen fravigelse af EØF-traktaten — Kommissionens beføjelser og forpligtelser

(EØF-traktaten, artiklerne 14, 15, 226)

Protokol nr. VIII, artikel 2 til aftalen af 2. marts 1960 om oprettelse af en del af den fælles toldtarif vedrørende varerne på liste G (Journal Officiel des Communautés Européennes af 20. december 1960, s. 1855).

Artikel 2 i protokol nr. VIII angiver en retningslinje, som Kommissionen skal tage i betragtning uden dog at være pålagt en bestemt retlig forpligtelse. Da bestemmelsen ikke fastsætter nogen positiv retlig foranstaltning, har den hverken til virkning at fravige EØF-traktatens artikler 14 eller 15 eller at erstatte dem med en særlig regel for italienske silkeprodukter.

I øvrigt indebærer artikel 2 i protokol nr. VIII ingen fravigelse af artikel 226 i EØF-traktaten. Selv om medlemsstaterne giver udtryk for »en positiv forhåndsindstilling til en anvendelse af traktatens artikel 226«, har de villet forblive inden for sidstnævnte artikels rammer og ikke gribe ind i det skøn, som den overlader Kommissionen.